

Проектни партнери;

Co-funded by
the European Union

Материјал за организации за младинска работа со функција за известување:

Како да соработувате со координаторите за дигитални услуги
во рамките на DSA

Вовед и резиме

Организациите за младинска работа денес играат клучна улога во заштитата на младите луѓе онлајн. Без разлика дали управуваат со телефонски линии за помош, програми за врсничка едукација, услуги за поддршка на сајбер малтретирање, портали за пријавување говор на омраза или пошироки иницијативи за дигитално граѓанство, тие често служат како први реагирачи на онлајн ризиците. Овие организации обично се првите што знаат кога некој штетен предизвик станува вирален, кога се појавува нова форма на вознемирување или кога одредени заедници на млади луѓе стануваат мета на говор на омраза или напаѓање. И покрај оваа клучна улога, досега нивната соработка со државните органи и онлајн платформите честопати беше неформална, недоследна и многу зависна од личните односи.

Законот за дигитални услуги (DSA) фундаментално го менува овој пејзаж. Тој воспоставува јасни структури за регулирање на платформите низ целата Европска Унија и создава нов национален орган во секоја земја-членка - **Координатор за дигитални услуги (DSC)**. За младинските организации, појавата на DSC претставува историска можност: за прв пат, тие можат формално да влијаат врз одговорноста на платформите, да придонесат за проценки на ризик, да пријавуваат нелегална содржина преку признати канали и да соработуваат со национален орган кој има моќ да ги спроведува обврските на платформата.

Овој прирачник нуди практичен, текстуален водич за организациите за младинска работа за тоа како ефикасно да работат со DSC. Тој го објаснува правниот контекст, мандатот и структурата на DSC и придонесите што младинските организации се единствено позиционирани да ги дадат. Исто така, ги опишува процедурите за известување, соработката за одговор на кризи, принципите за ракување со податоци, соработката во истражувањето и долгорочното стратешко ангажирање. Целта е да се опремаат невладините организации фокусирани на младите со знаењето и практичните пристапи потребни за непречено интегрирање во новиот екосистем на DSA и максимизирање на нивното влијание врз дигиталната безбедност на младите луѓе.

DSA во контекст: Зошто е важна за младинските организации

Законот за дигитални услуги беше создаден за да се обезбеди побезбедна, потранспарентна и поодговорна дигитална средина низ цела ЕУ. За младинските работници, три елементи од Законот за дигитални услуги се особено важни. Прво, Законот за дигитални услуги воведува строги правила за тоа како платформите мора да се справуваат со нелегална содржина, вклучувајќи говор на омраза, материјал за сексуална злоупотреба на деца, насилни закани,

и одредени форми на кршење на приватноста. Платформите мора да им овозможат на корисниците и организациите да поднесуваат известувања, брзо да ги обработуваат и да преземаат мерки кога содржината е навистина нелегална.

Второ, Законот за заштита на малолетниците воведува **посебни обврски за заштита на малолетниците**. Онлајн платформите мора да ги дизајнираат своите услуги имајќи ги предвид најдобрите интереси на децата, да избегнуваат манипулативни практики на дизајнирање, да обезбедат високи поставки за приватност по дифолт за малолетниците и да ги проценат ризиците поврзани со менталното здравје, сајбер малтретирањето, зависничкото однесување, изложеноста на штетна содржина и експлоатацијата.

Трето, DSA создава повеќеслојна регулаторна структура. Европската комисија ги надгледува најголемите платформи (VLOP и VLOSE), додека националните DSC ги надгледуваат сите платформи активни во нивните јурисдикции. Младинските организации, по природа, работат на локално или национално ниво и на тој начин многу логично се вклопуваат во кооперативниот екосистем на DSC. Нивните набљудувања, трендовите на случаи и директните интеракции со младите корисници обезбедуваат суштински контекст до кој DSC не можат сами да пристапат.

Затоа, DSA поттикнува структурирана соработка меѓу националните власти и актерите од граѓанското општество. Затоа, младинските организации имаат можност не само да придонесат за безбедноста на интернет од случај до случај, туку и да го обликуваат спроведувањето на регулативата, системските проценки на ризикот и одговорноста на платформите. Вредноста на оваа соработка лежи во нејзината способност да ги комбинира регулаторните власти со искуството од реалниот свет - комбинација од суштинско значење за побезбедно дигитално опкружување за младите корисници.

Разбирање на координаторите за дигитални услуги (DSC)

Координаторите за дигитални услуги се новоформирани национални органи одговорни за надгледување на спроведувањето на DSA. Иако нивната структура може да варира во зависност од земјата-членка - некои се интегрирани во постојните регулатори, други се сосема нови тела - нивниот мандат е конзистентен низ целата ЕУ. DSC мора да ги надгледува сите дигитални услуги што работат во земјата, да истражува потенцијални прекршувања, да сертифицира доверливи известувачи, да работи со граѓанското општество и истражувачите и да дејствува како централна контакт точка за двете платформи и за Европската комисија.

За младинските организации, корисно е да се разбере како општинските комитети за развој (ОК) обично работат внатрешно. Повеќето општински комитети за развој (ОК) вклучуваат најмалку три важни единици. Првата е **единица за спроведување и истрага**, која ги разгледува пристигнатите извештаи, спроведува истраги во платформите, бара информации и развива мерки за спроведување. Втората е **единица за системска проценка на ризик и платформи**, која оценува дали платформите ги исполнуваат обврските поврзани со заштитата на малолетниците и ублажувањето на ширењето на нелегална или штетна содржина. Третата е **единица**

за вклучување на засегнатите страни и граѓанското општество, одговорна за координирање на соработката со невладини организации, образовни актери, истражувачки институции и јавни тела.

Младинските организации можат да комуницираат со сите три единици. На пример, при поднесување извештај за штетен инцидент што влијае на младо лице, невладината организација би комуницирала со единицата за спроведување. Кога даваат увид во системските трендови, како што се моделите на сајбер малтретирање или новите штетни предизвици, тие би можеле да соработуваат со единицата за проценка на ризик. А кога учествуваат во јавни консултации, кампањи или работни групи, тие би се ангажирале со единицата за засегнати страни.

Разбирањето на овие структури им помага на младинските организации да знаат кому да се обратат за различни видови соработка и како да ја интегрираат својата работа во воспоставените регулаторни процеси.

Зошто младинските организации се неопходни партнери за DSCs

Иако Комитетите за развој на млади имаат силни регулаторни овластувања, нив им недостасува нешто што го поседуваат младинските организации: **постојан, директен контакт со младите луѓе и заедниците**. Регулаторите не водат телефонски линии за помош, работилници, училишни програми или иницијативи за врсничка едукација. Тие не ги гледаат случаите на сајбер малтретирање како се одвиваат во реално време, ниту пак ги следат трендовите на TikTok, Discord или Instagram од перспектива на младите луѓе. Младинските организации, пак, се сведоци на оваа динамика секојдневно.

Ова создава природна синергија. На организациите за развој на млади им се потребни висококвалитетни, контекстуални, ажурирани информации за тоа што се случува на платформите - а на младинските организации им е потребен орган кој всушност може да спроведе одговорност. Младите луѓе често доживуваат штети кои не се целосно опфатени во извештаите за транспарентност на платформите или во официјалните механизми за жалби. Младинските работници разбираат како се манифестираат одредени однесувања, зошто младите луѓе ја толкуваат содржината на одреден начин и какви специфични ранливости постојат кај децата и тинејџерите.

На пример, младинска невладина организација може да забележи дека навидум безопасен мем-формат се користи за таргетирање на невродивергентни студенти во приватни групни разговори. DSC сам по себе не би го открил овој тренд, но со увид во невладините организации, може да ја разбере штетата, да процени дали платформите не успеваат да ја отстранат нелегалната содржина и да побара од платформите да ги прилагодат политиките или системите за спроведување.

Слично на тоа, кога ќе се појави нов штетен предизвик, младинските организации може да бидат првите што ќе слушнат за него од студентите. Платформите може да

реагираат бавно или недоследно, освен ако не се вмеша регулатор. Во такви случаи, невладината организација може да даде рани предупредувања до Одборот за развој на млади (DSC), овозможувајќи побрз и координиран одговор.

Накратко, младинските организации претставуваат еден вид експертиза и свест за ситуацијата што DSC не можат да ја реплицираат интерно. DSA го препознава ова и експлицитно ја охрабрува соработката, правејќи ги невладините организации неопходни партнери во заштитата на онлајн средини на младите луѓе.

Како функционира соработката во пракса: Комуникација и известување

Најосновниот механизам за соработка помеѓу младинските организации и DSC е **структурираното пријавување на нелегална или штетна содржина**. Иако невладините организации денес веќе можат да поднесуваат извештаи директно до платформите, DSA создава дополнителни патишта преку DSC. Ова е корисно во случаи кога платформите не реагираат соодветно, кога некој модел укажува на системски неуспеси или кога штетата е особено сериозна.

За да се обезбеди дека Комитетите за развој на млади можат ефикасно да дејствуваат, младинските организации треба да развијат јасни внатрешни процедури за проверка на содржината, документирање на докази и обезбедување контекстуални информации. Добриот извештај вклучува: URL-адреса на содржината, снимки од екранот со временски ознаки, краток опис на ситуацијата, релевантен правен контекст доколку е познат и кратко објаснување зошто содржината е штетна за младото лице кое е вклучено. Доколку организацијата веќе има воспоставен систем за известување, може да интегрира полиња специфични за развој на млади луѓе во својот процес на поднесување.

Откако извештајот ќе стигне до DSC, органот ја оценува неговата валидност и одлучува дали да го проследи до платформата, да побара дополнителни информации или да започне посеопфатна истрага. DSC може да контактира и со невладината организација за појаснување. Кога платформите ќе одговорат, DSC обично ќе ја информира невладината организација за исходот. Со текот на времето, ова создава структурирана јамка на комуникација што значително го подобрува квалитетот и конзистентноста на резултатите од модерирањето на содржината.

Освен поединечните случаи, младинските организации можат да доставуваат и **периодични резимеа** на трендовите што ги набљудуваат, како што се „месечни брифинзи за штети на младите преку интернет“ или „квартални извештаи за трендови“. Комитентите за развој на млади можат да ги вклучат овие информации во нивните годишни проценки на ризик, овозможувајќи им да идентификуваат нови шеми и да ги сметаат платформите за одговорни за неуспесите во справувањето со широко распространетите штети.

Механизми за одговор на кризи и брза ескалација

Одредени онлајн штети ескалираат брзо и бараат итна акција. Тие може да вклучуваат вирални предизвици за самоубиство, координирани кампањи на омраза насочени кон училиште, ширење интимни слики од малолетници или закани со насилство. Во такви случаи, типичните канали за пријавување може да бидат премногу бавни. DSA го предвидува ова и им дозволува на DSC да активираат посебни процедури за одговор во кризи.

Младинските организации треба да соработуваат со нивниот DSC за да воспостават **заеднички протокол за кризни ситуации**. Овој протокол може да специфицира како двете страни комуницираат за време на вонредни ситуации, какви информации мора да обезбеди невладината организација, како DSC ќе контактира со релевантната платформа и како двата субјекти ќе ги координираат понатамошните активности. На пример, невладината организација може да испрати однапред форматиран извештај за вонредни ситуации до назначеното поштенско сандаче на DSC кое работи 24/7, вклучувајќи детали како што се временски ознаки, засегнати лица (анонимизирани), снимки од екранот и наративен контекст. DSC потоа може веднаш да ѝ наложи на платформата да отстрани содржина или да преземе заштитни мерки.

Добро дефиниран протокол, исто така, појаснува кога инцидентот треба да се ескалира надвор од DSC. Доколку кризата има прекугранични импликации или вклучува многу голема онлајн платформа (VLOP), DSC може да се координира со Европската комисија. Во екстремни случаи - како што се закани за јавната безбедност - може да се вклучат и други државни институции.

За младинските организации, постоењето на таков протокол ја намалува неизвесноста, го забрзува времето на одговор и ја зголемува довербата на младите луѓе во услугите за поддршка што им се достапни. Самото постоење на јасна патека за ескалација може значително да ги подобри резултатите за жртвите на онлајн злоупотреба.

Поддршка на системски проценки на ризик и истражувања

Голема иновација на DSA е барањето многу големите онлајн платформи да спроведуваат годишни **проценки на системскиот ризик**. Тие се фокусираат на тоа како дизајнот на платформата, алгоритмите, деловните модели и системите за модерирање на содржината можат да создадат или зголемат ризиците, особено за малолетниците. DSC се одговорни за преглед на овие проценки, барање дополнителни информации од платформите и оценување дали мерките за ублажување се соодветни.

Младинските организации можат да играат клучна улога во овој процес преку придонесување со емпириски податоци, примери од реалниот свет и контекстуални сознанија што платформите често ги занемаруваат. На пример, проценката на ризикот на платформата може да тврди дека инцидентите на сајбер малтретирање се

намалуваат врз основа на статистика за автоматска модерација. Сепак, младинските работници може да забележат дека малтретирањето едноставно се преселило во приватни канали или мутирало во посуптилни модели на однесување. Ваквите сознанија се непроценливи за DSC, овозможувајќи им да ги оспорат тврдењата на платформата и да побараат посилни мерки за ублажување.

Соработката може да има повеќе форми. Младинските организации можат да учествуваат во **фокус групи**, да придонесуваат кон **консултации**, да споделуваат **годишни или тематски истражувања** или да се приклучат на **работни групи** основани од DSC. Тие исто така можат да соработуваат со академски институции за собирање податоци што ги поддржуваат истрагите на DSC или ги информираат препораките за политики. Во некои земји, DSC дури можат да финансираат иницијативи за следење на граѓанското општество или да нудат грантови за истражување на безбедноста на младите.

Со учество во системска анализа на ризик, младинските организации помагаат да се обезбеди регулаторните одлуки да ги одразуваат животните искуства на младите луѓе, а не апстрактните претпоставки. Ова исто така го зајакнува нивниот легитимитет како актери во дигиталната политика и го засилува нивното влијание врз безбедносните стандарди што платформите мора да ги почитуваат.

Свест, превенција и комуникација со јавноста

Освен спроведувањето, од Комитетите за развој на младите (DSC) се очекува да ги поддржат иницијативите за дигитална писменост и јавна свест. Тие можат да водат национални кампањи, да објавуваат информативни материјали или да соработуваат со училиштата. Младинските организации се природни партнери во оваа област, бидејќи тие веќе работат во образовни средини и имаат силни врски со младите луѓе, наставниците, родителите и локалните заедници.

Заедничките кампањи за подигање на свеста можат да имаат многу форми. Некои може да се фокусираат на помагање на младите луѓе да препознаат манипулативни техники за дизајн на платформи или да ги разберат поставките за приватност. Други може да се справат со сајбер малтретирањето, влијанието на социјалните медиуми врз менталното здравје или одговорното споделување содржини. Младинските организации придонесуваат со практично знаење за тоа кои пораки резонираат со младите луѓе и кои формати - работилници, видеа, активности за врсничка едукација - се најефикасни.

Младинските центри за развој на млади, исто така, можат да ги поддржат младинските организации во развојот на образовни материјали преку обезбедување регулаторен контекст, правна експертиза или пристап до насоки за платформата. Во некои земји, младите центри за развој на млади, дури и финансиски, можат да ги поддржат невладините организации кои произведуваат образовни програми усогласени со целите на DSA. Ова создава екосистем каде што превенцијата, образованието и спроведувањето се дополнуваат меѓусебно.

Видливоста стекната преку кобрендираны кампањи, исто така, го зголемува кредибилитетот на младинските организации, што може да помогне во обезбедувањето финансирање, достигнувањето до нова публика и зајакнувањето на нивната работа за застапување.

Заштита на податоци, доверба и етички аспекти

Секоја соработка помеѓу младинските организации и центрите за развој на млади мора да ја почитува приватноста и достоинството на младите луѓе. Младинските работници често собираат чувствителни информации, вклучувајќи лични податоци, снимки од екранот и наративи за штетни инциденти. Кога споделуваат такви информации со центрите за развој на млади, невладините организации мора внимателно да ги применуваат принципите за минимизирање на податоците, анонимизација и безбеден пренос.

Ова не значи дека соработката е тешка. Напротив, таа бара јасни внатрешни упатства и договори со регулаторите. Многу DSC развиваат стандардизирани шаблони за известување кои избегнуваат непотребно собирање лични податоци. Младинските организации можат да ги усвојат овие шаблони, обезбедувајќи усогласеност и заштитувајќи ги вклучените лица.

Етички, младинските организации мора да земат предвид и кога е соодветно пријавувањето, особено ако младото лице не е спремно да ескалира инцидент. НВО треба да ги објаснат придобивките од вклучување на регулатор, како што се посилна одговорност на платформата или пристап до механизми за брз одговор. Во исто време, тие треба да ја почитуваат автономијата и емоционалната благосостојба на младото лице. Соработката со DSC секогаш мора да ги почитува принципите за заштита на младите, осигурувајќи дека младите луѓе добиваат поддршка што е безбедна, почитувана и овластувачка.

Долгорочно партнерство и градење капацитети

Ефективната соработка со DSC не е еднократна активност; тоа е долгорочно партнерство кое еволуира како што се менуваат дигиталните ризици и практиките на платформата. За да го одржат ова партнерство, младинските организации треба да инвестираат во градење на внатрешен капацитет - на пример, преку обука на персоналот за процедурите на DSA, ажурирање на протоколите за известување или воспоставување јасни улоги во рамките на организацијата за комуникација со DSC.

Младинските организации можат да размислат и за аплицирање за статус на **доверлив известувач** според DSA доколку ги исполнуваат критериумите. Доверливите известувачи добиваат приоритетно обработување на нивните извештаи од страна на платформите и одржуваат формален однос со DSC. Дури и

организациите кои не аплицираат сè уште можат значајно да придонесат кон спроведувањето и анализата на системскиот ризик.

Со текот на времето, соработката со DSC може да го трансформира начинот на кој функционираат младинските организации. Наместо да работат изолирано, тие се интегрираат во националното управување со безбедноста на интернет. Нивните сознанија помагаат во обликувањето на одлуките за спроведување, нивните податоци ги информираат националните проценки на ризикот, а нивните превентивни програми ги надополнуваат регулаторните мерки. Ова создава екосистем со повеќе засегнати страни во кој младите луѓе се подобро заштитени, штетната содржина се решава поефикасно, а платформите се одговорни за дигиталните средини што ги создаваат.

Како заклучок, Законот за дигитални услуги отвора нова ера за организациите за младинска работа. Со стратешка соработка со координаторите за дигитални услуги, невладините организации можат да го зголемат своето влијание, да придонесат за системски промени и да обезбедат младите луѓе во Европа да растат во онлајн простори што ја почитуваат нивната безбедност, права и достоинство.

Project Partners;

Handout for Youth-Work Organizations with a Reporting Function:

How to Collaborate with Digital Services Coordinators under the DSA

Introduction & Executive Summary

Youth-work organizations today play a crucial role in protecting young people online. Whether they operate helplines, peer-education programs, cyberbullying support services, hate-speech reporting portals, or broader digital citizenship initiatives, they often serve as first-responders to online risks. These organizations are usually the first to know when a harmful challenge goes viral, when a new form of harassment emerges, or when certain communities of young people become targets of hate speech or grooming. Despite this critical role, until now their cooperation with state authorities and online platforms has often been informal, inconsistent, and highly dependent on personal relationships.

The **Digital Services Act (DSA)** fundamentally changes this landscape. It establishes clear structures for platform regulation across the European Union and creates a new national authority in each Member State — the **Digital Services Coordinator (DSC)**. For youth organizations, the emergence of DSCs represents a historic opportunity: for the first time, they can formally influence platform accountability, contribute to risk assessments, report illegal content through recognized channels, and collaborate with a national authority that has the power to enforce platform obligations.

This handout offers a practical, text-based guide for youth-work organizations on how to work effectively with DSCs. It explains the legal context, the mandate and structure of DSCs, and the contributions youth organizations are uniquely positioned to make. It also outlines reporting procedures, crisis-response cooperation, data handling principles, research collaboration, and long-term strategic engagement. The goal is to equip youth-focused NGOs with the knowledge and practical approaches needed to integrate smoothly into the new DSA ecosystem and maximize their impact on the digital safety of young people.

The DSA in Context: Why It Matters for Youth Organizations

The Digital Services Act was created to ensure a safer, more transparent, and more accountable digital environment across the EU. For youth workers, three elements of the DSA are particularly important. First, the DSA introduces strict rules for how platforms must handle illegal content, including hate speech, child sexual abuse material, violent threats,

and certain forms of privacy violations. Platforms must enable users and organizations to submit notices, process them rapidly, and take action when the content is indeed illegal.

Second, the DSA introduces **special obligations for protecting minors**. Online platforms must design their services with the best interests of children in mind, avoid manipulative design practices, ensure high privacy-by-default settings for minors, and assess risks related to mental health, cyberbullying, addictive behaviours, exposure to harmful content, and exploitation.

Third, the DSA creates a multi-layered regulatory structure. The European Commission supervises the largest platforms (VLOPs and VLOSEs), while national DSCs supervise all platforms active within their jurisdictions. Youth organizations, by nature, operate at local or national level and thus fit very logically into the DSC's cooperative ecosystem. Their observations, case trends, and direct interactions with young users provide essential context that DSCs cannot access on their own.

This is why the DSA encourages structured collaboration between national authorities and civil-society actors. Youth organizations therefore have an opportunity not only to contribute to online safety on a case-by-case basis, but also to shape regulatory enforcement, systemic risk assessments, and platform accountability. The value of this collaboration lies in its ability to combine regulatory authority with real-world experience — a combination essential for making digital environments safer for young users.

Understanding Digital Services Coordinators (DSCs)

Digital Services Coordinators are newly established national authorities responsible for overseeing the enforcement of the DSA. While their structure may vary depending on the Member State — some are integrated into existing regulators, others are entirely new bodies — their mandate is consistent across the EU. A DSC must supervise all digital services operating in the country, investigate potential violations, certify trusted flaggers, work with civil society and researchers, and act as a central contact point for both platforms and the European Commission.

For youth organizations, it is useful to understand how DSCs typically operate internally. Most DSCs include at least three important units. The first is an **enforcement and investigation unit**, which reviews incoming reports, conducts inquiries into platforms, requests information, and develops enforcement measures. The second is a **systemic risk and platform assessment unit**, which evaluates whether platforms comply with obligations related to protecting minors and mitigating the spread of illegal or harmful content. The third is a **stakeholder and civil-society engagement unit**, responsible for coordinating cooperation with NGOs, educational actors, research institutions, and public bodies.

Youth organizations may interact with all three units. For example, when submitting a report about a harmful incident affecting a young person, an NGO would communicate with the enforcement unit. When providing insights into systemic trends, such as cyberbullying patterns or emerging harmful challenges, they might collaborate with the risk-assessment

unit. And when participating in public consultations, campaigns, or working groups, they would engage with the stakeholder unit.

Understanding these structures helps youth organizations know whom to approach for different types of cooperation and how to integrate their work into established regulatory processes.

Why Youth Organizations Are Essential Partners for DSCs

Although DSCs have strong regulatory powers, they lack something youth organizations possess: **constant, direct contact with young people and communities**. Regulators do not run helplines, workshops, school programs, or peer-education initiatives. They do not see cyberbullying cases unfold in real time, nor do they follow trends on TikTok, Discord, or Instagram from the perspective of young people. Youth organizations, by contrast, witness these dynamics daily.

This creates a natural synergy. DSCs need high-quality, contextual, up-to-date information about what is happening on platforms — and youth organizations need an authority that can actually enforce accountability. Young people often experience harms that are not fully captured in platform transparency reports or official complaint mechanisms. Youth workers understand how certain behaviours manifest, why young people interpret content in a particular way, and what specific vulnerabilities exist among children and teenagers.

For example, a youth NGO may observe that a seemingly harmless meme format is being used to target neurodivergent students in private group chats. A DSC on its own would not detect this trend, but with NGO insights, it can understand the harm, evaluate whether platforms are failing to remove illegal content, and require platforms to adjust policies or enforcement systems.

Similarly, when a new harmful challenge emerges, youth organizations may be the first to hear about it from students. Platforms may respond slowly or inconsistently unless a regulator steps in. In such cases, the NGO can provide early warnings to the DSC, enabling a faster, coordinated response.

In short, youth organizations represent a type of expertise and situational awareness that DSCs cannot replicate internally. The DSA recognizes this and explicitly encourages cooperation, making NGOs indispensable partners in safeguarding young people's online environments.

How Collaboration Works in Practice: Communication and Reporting

The most foundational mechanism of cooperation between youth organizations and DSCs is the **structured reporting of illegal or harmful content**. While NGOs today may already

submit reports directly to platforms, the DSA creates additional pathways through the DSC. This is beneficial in cases where platforms do not respond adequately, when a pattern suggests systemic failures, or when the harm is particularly severe.

To ensure that DSCs can act effectively, youth organizations should develop clear internal procedures for verifying content, documenting evidence, and providing contextual information. A good report includes: the URL of the content, screenshots with timestamps, a short description of the situation, relevant legal context if known, and a brief explanation of why the content is harmful to the young person involved. If an organization already runs an established reporting system, it can integrate DSA-specific fields into its submission process.

Once the report reaches the DSC, the authority evaluates its validity and decides whether to forward it to the platform, request further information, or initiate a more comprehensive investigation. The DSC may also contact the NGO for clarification. When platforms respond, the DSC will typically inform the NGO about the outcome. Over time, this creates a structured loop of communication that significantly improves the quality and consistency of content moderation outcomes.

Beyond individual cases, youth organizations may also submit **periodic summaries** of trends they observe, such as “monthly youth online harm briefings” or “quarterly trend reports.” DSCs can incorporate these into their annual risk assessments, enabling them to identify emerging patterns and hold platforms accountable for failures to address widespread harms.

Crisis Response and Rapid Escalation Mechanisms

Certain online harms escalate quickly and require immediate action. These might include viral suicide challenges, coordinated hate campaigns targeting a school, dissemination of intimate images of minors, or threats of violence. In such cases, typical reporting channels may be too slow. The DSA anticipates this and allows DSCs to activate special crisis-response procedures.

Youth organizations should work with their DSC to establish a **joint crisis protocol**. This protocol can specify how both parties communicate during emergencies, what information the NGO must provide, how the DSC will contact the relevant platform, and how both entities will coordinate follow-up actions. For example, the NGO may send a pre-formatted emergency report to a designated DSC 24/7 mailbox, including details such as timestamps, affected individuals (anonymized), screenshots, and narrative context. The DSC can then immediately instruct the platform to remove content or take protective measures.

A well-defined protocol also clarifies when an incident should be escalated beyond the DSC. If the crisis has cross-border implications or involves a Very Large Online Platform (VLOP), the DSC may coordinate with the European Commission. In extreme cases — such as threats to public safety — other state institutions may become involved.

For youth organizations, having such a protocol in place reduces uncertainty, accelerates response times, and increases young people’s trust in the support services available to

them. The mere existence of a clear escalation pathway can significantly improve outcomes for victims of online harm.

Supporting Systemic Risk Assessments and Research

A major innovation of the DSA is the requirement for Very Large Online Platforms to conduct annual **systemic risk assessments**. These focus on how platform design, algorithms, business models, and content moderation systems may create or amplify risks, especially for minors. DSCs are responsible for reviewing these assessments, requesting additional information from platforms, and evaluating whether mitigation measures are adequate.

Youth organizations can play a crucial role in this process by contributing empirical data, real-world examples, and contextual insights that platforms often overlook. For instance, a platform's risk assessment might claim that cyberbullying incidents are decreasing based on automated moderation statistics. However, youth workers may observe that the bullying has simply moved into private channels or mutated into more subtle behavioural patterns. Such insights are invaluable to DSCs, enabling them to challenge platform claims and request stronger mitigation measures.

Collaboration can take multiple forms. Youth organizations can participate in **focus groups**, contribute to **consultations**, share **annual or thematic research**, or join **working groups** established by the DSC. They can also partner with academic institutions to collect data that supports DSC investigations or informs policy recommendations. In some countries, DSCs may even fund civil-society monitoring initiatives or offer grants for youth safety research.

By participating in systemic risk analysis, youth organizations help ensure that regulatory decisions reflect the lived experiences of young people rather than abstract assumptions. This also strengthens their legitimacy as actors in digital policy and amplifies their influence on the safety standards platforms must uphold.

Awareness, Prevention, and Public Communication

Beyond enforcement, DSCs are also expected to support digital literacy and public awareness initiatives. They may run national campaigns, publish informational materials, or collaborate with schools. Youth organizations are natural partners in this area, as they already operate in educational environments and have strong connections to young people, teachers, parents, and local communities.

Joint awareness campaigns can take many forms. Some may focus on helping young people recognize manipulative platform design techniques or understand privacy settings. Others may address cyberbullying, mental health impacts of social media, or responsible content sharing. Youth organizations contribute practical knowledge about what messages resonate with young people and which formats — workshops, videos, peer-education activities — are most effective.

DSCs can also support youth organizations in developing educational materials by providing regulatory context, legal expertise, or access to platform guidance. In some countries, DSCs may even financially support NGOs producing educational programs aligned with DSA goals. This creates an ecosystem where prevention, education, and enforcement reinforce each other.

The visibility gained through co-branded campaigns also enhances the credibility of youth organizations, which can help secure funding, reach new audiences, and strengthen their advocacy work.

Data Protection, Trust, and Ethical Considerations

Any cooperation between youth organizations and DSCs must respect the privacy and dignity of young people. Youth workers often collect sensitive information, including personal details, screenshots, and narratives about harmful incidents. When sharing such information with DSCs, NGOs must carefully apply data minimization, anonymization, and secure-transfer principles.

This does not mean that collaboration is difficult. Rather, it requires clear internal guidelines and agreements with regulators. Many DSCs are developing standardized reporting templates that avoid unnecessary personal data collection. Youth organizations can adopt these templates, ensuring compliance and protecting the individuals involved.

Ethically, youth organizations must also consider when reporting is appropriate, especially if a young person is reluctant to escalate an incident. NGOs should explain the benefits of involving a regulator, such as stronger platform accountability or access to rapid response mechanisms. At the same time, they should respect the autonomy and emotional wellbeing of the young person. Collaboration with DSCs must always uphold youth protection principles, ensuring that young people receive support that is safe, respectful, and empowering.

Long-Term Partnership and Capacity Building

Effective cooperation with DSCs is not a one-time activity; it is a long-term partnership that evolves as digital risks and platform practices change. To maintain this partnership, youth organizations should invest in building internal capacity — for example, by training staff in DSA procedures, updating reporting protocols, or establishing clear roles within the organization for communication with the DSC.

Youth organizations may also consider applying for **Trusted Flagger** status under the DSA if they meet the criteria. Trusted flaggers receive priority handling of their reports by platforms and maintain a formal relationship with the DSC. Even organizations that do not apply can still contribute meaningfully to enforcement and systemic risk analysis.

Over time, cooperation with DSCs can transform the way youth organizations operate. Instead of working in isolation, they become integrated into national online-safety governance. Their insights help shape enforcement decisions, their data informs national risk assessments, and their preventive programs complement regulatory action. This creates a multi-stakeholder ecosystem in which young people are better protected, harmful content is addressed more effectively, and platforms are held accountable for the digital environments they create.

In conclusion, the Digital Services Act opens a new era for youth-work organizations. By collaborating strategically with Digital Services Coordinators, NGOs can elevate their impact, contribute to systemic change, and ensure that young people in Europe grow up in online spaces that respect their safety, rights, and dignity.